

א) ולקמן עו. קטט: קנט. יבנות קטו. קדושין מז: מסהדרין לא, א. ב) קדושין מז: מסהדרין לא, א. ד) ע"פ ד"ה אחזה, ו' ז"ל מפקדין רש"ש, ט"ז.

הגהות הב"ח

א) רש"ש ז"ל פ"י ובשטר וכו' אחר עליו ולקמיה כ"ל ומיהא זה נכחי וכו' במסירה לא ר"א ב' (א) בא"ד היי קמי אותיות נקטת:

מוסף תוספות

א. ורש"ש ז"ל פ"י ובשטר וכו' לא שייכא אלא ברבר שגופו ממון וכו'. רש"ש. ב. ולא נחא ליה לומר ששלש וארבע מחלוקת ברבר רבבו שכתב הרב ר' שמואל ז"ל. רמ"ן. ג. ע"י לקמן פו. מרדכי אצל ד. וקצת דוחק ראי בבחיבה לחודה בני ה"ל למימר עד שיכתוב ותו לא. ש"מ"ק גכס ט"ן מוס'. ה. דאין דרך שטר במסירה אלא במשיכה ובהמה וספניה שהם גדולים דרכן במסירה אבל שאר מטלטלין קנינים משמע דאינן נקנין במסירה וכל שכן אבותיה. מוס' רי"ד גכס ר"י. ו. ואביעי ליה למימר והא לא מסר דהא אבותיה נקנין במסירה, אלא ש"מ מסירה שיש בה משיכה קאמרינן. רמ"ן. ז. [דן] מילי בעלמא. מוס' ר"י. ח. דמשיכה עדיפא ממסירה במסירה הכלי מרשותו של מוכר לרשותו דאילו במסירה ברובתא הא קיימא. רש"ש. ט. ומיהו לא דימי כולי רש"ש. ודקנייה חלויה ברבר שאדם גוביל לעשות בו וכו'. ודרך הוא כשאדם קונה חפץ שיכול להגבירו, דרכו להגבירו לאלתר ולהבטיחו לרשותו, אבל אין דרך לעשות משיכה יותר ממסירה. ש"מ"ק גכס מוס' רש"ש. י. והאן במסירה נון, פ"י במסירה דוקא ולא במשיכה. מוס' קדושין סז: א. ע"ה תורה אזהרה. י"ב. [ה] מדקאמרי חקיני נמי שמעינן מינה דאף במסירה קאמר וכ"ש במסירה. רש"ש. י"ג. דשיבתי מקום אין לך משיכה גדולה כמות. רש"ש. י"ד. דכיון דימיטא אית ליה למוכר ללוקח בה רשות הוא דוכתא קיימא בה ספניה כולה, דלא משך לה מיניה, אבתו ברשותא דמוכר קיימא והיא לה כמסירה ברשות מוכר ולא קניא, ואי משך לה מיניה לרובתא אחרת איג' דלהוא סימטא גופיה הוא דמשכח כיון דלוקח נמי הא אית ליה רשותא בההוא סימטא הו"ל כמאן דרובתא מרשותא דמוכר לרשותא דלוקח. ר"י מיגש. י"ז. ומנהגי היינו במשיכה. מוס' קדושין טז: י"ז. דמקא וממוכר דאפשר במסירה לא מינין במשיכה אבל במציאה ותכסי הור דלא אפשר במסירה מציא במשיכה. טז.

ובשטר. אם כתב לו שטר מכירה על שטרות הללו כדאמר לקמן [ע"ב] קני לך הוא וכל שעבודיה אצל במסירה בלא שטר לא קני אלא לזכר ע"פ לזכותו וכדלקמן ומש"ה בעי שטר אחר עליו^(א) זה ולקמיה פריך שטר בספינה למה: מסירה דספינה היינו שאחו בצבל שקורה זו ולא הוזה ממקומה: **ואוסיוס במסירה.** אצל משיכה אינה אלא בדבר שגופו ממוין דמכי משך ליה זכה ביה וה"ל גבזי לזכר ע"פ לזכותו תיהני ליה משיכה כשאר מטלטלין אצל כדי לגבות החוב כריך שימסרנו מלוה ליד הלוקח: **מטלטלי היא.** ומכי משכה קנייה כדין מטלטלין: **אלא לאו הכי קפני.** מילמיה דר' נתן: **ואוסיוס בשטר.** כלומר אף בשטר דמרייהו בעי מסירה ושטר כרצון דלמרי לקמן לא קנה עד שיכתוב וימסור דאי בשטר לחוד קאמר לדאומיות נקנות א"כ רבי נתן דלמרי כמאן לא כרבי ולא כרצון ואם כן איכא שלש מחלוקות בדבר: **ספינה במשיכה.** למה ליה לרבי נתן למימר היינו ת"ק אלא לאו בדבר ושמואל קמיפלגי דקאמר ת"ק ספינה נקנית דהוא תנא דגמרא לטפוי דאפילו נקנות במסירה לחוד קמיפלגי ולא בספינה: **מודינא לך.** דמשיכה כדקאמרת לרב כדאית ליה ולשמואל כדאית ליה: **ונפלוגתא דהני רבנן.** קמיפלגי ר' נתן ורבנן דהכא רבי ור' נתן היינו רבנן דלקמן. רבי ורבי נתן סוף משנה וחזרים היו וגם אמוראי אליבייהו יניחו. בןך ברייתא סתם כרבי ובאחד כר' נתן: **אוסיוס נקנות.** לגבות הלוקח את החוב זה הלוה במסירה שמסר לו המלוה את השטר ולא מני טעין ליה לזכר ע"פ לזכותו שמסר לך: **כתב.** לו מוכר ללוקח שטר מכירה על שטר זה ומסר לו אותו שטר מכירה אצל לא מסר לו עדיין שטר המלוה לא קנה עד שיכתוב וימסור דמני למימר ליה נייר בעלמא זכיתי לך ובשטר מכירה לחוד לא קני דאין נקנין בשטר אלא קרקע ועבדים: **במאי אוקימנא.** לתנא קמח' דר' נתן כרבי: **ספינה נמי תיקני במסירה.** ואמאי בעי משיכה:

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא עו.

חסורי מחסרא כו' ספינה נקנית במשיכה ואותיות במסירה רבי נתן אומר ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר. וא"ת ואמאי מגיה במילתיה דתנא קמח' ואותיות במסירה לימא במילתיה דת"ק דספינה ואותיות נקנות במשיכה ולא פליגי אלא שרבי נתן מלריך שטר עם המשיכה ורבנן לא מלרכי^א וי"ל משום דא"כ צרימא דקמני לקמן אותיות נקנות במסירה תיהו ללא כהד"ב: **רבי נתן אומר ספינה במשיכה ואותיות במסירה ובשטר.** לא בעי למימר ואותיות במשיכה ושטר לכיון דבעי לפלוגי בין ספינה לאותיות לרבי נתן ינחא ליה טפי למימני מסירה לאותיות כי היכי דלמחא צרימא דלקמן לדאומיות במסירה לכ"ע וכל הנך אותיות דשמעתין כריך לפרש צקמ מלא שטרות שאין דרך להגביה^א דאי לאו הכי היכי מיקני במשיכה ובמסירה הא אמר לקמן (דף פ"ב.) דברים שדרכן להגביה לך וישמואל איכא בנייהו. דר' נתן סבר לה כשמואל דלמרי עד שימסור את כולה דכי היכי דבעי קנין חשוב צאומיות טפי ממחא קמח' הכי נמי בצפינה: **בין שכתב ולא מסר.** איצטרך להאריך כל זה דאי לא הוה תני אלא עד שיכתוב וימסור הוה אמנא ודאי במסירה לחודה לא מהניא אלא"כ יש כתיבה עמה אצל כתיבה לחודה סג' ת: **אי ברבי ספינה נמי תיקני במסירה.** לכוונה היה נראה להשוות מסירה לדאומיות למסירה דספינה וכן משמע מדקאמר ספינה נמי תיקני במסירה משמע נמי כמו אותיות ואומר ר"י דאי אפשר לומר כן דלא מנינו מסירה אלא בספינה ובעלי חיים אצל שאר מטלטלי לא מיקנו במסירה דמתני בפרק ארבעה דקדושין (דף ע"ב.) נכסים שאין להם אחריות אין נקנין אלא במשיכה משמע אצל במסירה לא (א) א"כ אפילו לקנות הקלף לזכר ע"פ לזכותו לא היה קונה במסירה כל שכן לקנות גם השעבוד דלא מהניא^א ועוד מדקאמר עד שיכתוב וימסור משמע דבעינן צאומיות קנין חשוב טפי מצאור דברים ועוד דקמני ספינה במשיכה ואותיות במסירה ומוקמינן לה בציימטא דלא קניא התם (לקמן דף ק"ה.)

דבר פריך רבי נתן אומר ספינה נקנית במשיכה ואותיות במסירה רבי נתן אומר ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר למה לי מטלטלי היא אלא לאו הכי תני ספינה נקנית במשיכה ואותיות במסירה רבי נתן אומר ספינה במשיכה היינו תנא קמח' אלא לאו בדבר ושמואל קמיפלגי דקאמר ת"ק ספינה נקנית דהוא תנא דגמרא לטפוי דאפילו נקנות במסירה לחוד קמיפלגי ולא בספינה: **מודינא לך.** דמשיכה כדקאמרת לרב כדאית ליה ולשמואל כדאית ליה: **ונפלוגתא דהני רבנן.** קמיפלגי ר' נתן ורבנן דהכא רבי ור' נתן היינו רבנן דלקמן. רבי ורבי נתן סוף משנה וחזרים היו וגם אמוראי אליבייהו יניחו. בןך ברייתא סתם כרבי ובאחד כר' נתן: **אוסיוס נקנות.** לגבות הלוקח את החוב זה הלוה במסירה שמסר לו המלוה את השטר ולא מני טעין ליה לזכר ע"פ לזכותו שמסר לך: **כתב.** לו מוכר ללוקח שטר מכירה על שטר זה ומסר לו אותו שטר מכירה אצל לא מסר לו עדיין שטר המלוה לא קנה עד שיכתוב וימסור דמני למימר ליה נייר בעלמא זכיתי לך ובשטר מכירה לחוד לא קני דאין נקנין בשטר אלא קרקע ועבדים: **במאי אוקימנא.** לתנא קמח' דר' נתן כרבי: **ספינה נמי תיקני במסירה.** ואמאי בעי משיכה:

עין משפט ור מוצה

ה א מיי פ"ו מהלכות מכירה ה' י סג עין פ" טו"ע ח"מ סי' סו ס"ף א: ב מיי ט"ז פ"ג ה' ג סג ט"ז ע"ע ח"מ סי' ק"ח ע"ף ז:

מוסף רש"י

אותיות נקנות במסירה. המוכר שטר חוב לחבירו קנה החוב במסירת אותיות (סנהדרין לא) אינו נריך לכתוב שטר מכירה על השטר שהא מוכר לו, אלא משמסר לו שטר שיש לו על החוב לזכור בו, נמחייב הלוה לפורעם לזה (קדושין י"ז) לדאומיות כגון שטר נקנות במסירה בלא קנין ואין יכול לחזור בו (יבמות ט"ז) ושמעבר לו לזה לזה הקונה ממנו מה שמשעבד לזהו כל זמן שלא חזר ומתנו (ק"פ ט"ז) ולא נריך למחכמי קני וכל בעבדיו ולא שום שטר (ק"פ ט"ז) בין כתב לו שטר מכירה עליו, ולא מסר לו שטר החוב, בין מסר שמסר לו שטר החוב, ולא כתב לו שטר מכירה עליו, לא קנה (קדושין י"ז).

רבינו גרשום

ובשטר. אם כתוב לו שטר אחר על שטרות הללו כדאמר קני לך הוא וכל שעבודיה ואותיות במסירה. ולא במשיכה דלא הוי כשאר מטלטלין דאין גופן ממון להכי במסירה או בשטר סגיא: מטלטלא הוי. ובמטלטלי לא בריך שטר אלא במשיכה או במסירה. וביספניה ליכא מסירה שהרי אינו יכול להגביר. אלא במשיכה נקנית: אלא לאו הדכי תני. (א) תנא בתנא: ספינה נקנית במשיכה ואותיות בשטר: ספינה נקנית במשיכה היינו תנא קמח'. ומאי אתא לאשמועינן ר' נתן: אלא דרב ושמואל איכא בנייהו. דה"ל סבר לה ברב דאמר כיון שמשך כל שהוא קנה ור' נתן פ"ל כשמואל דלא קני עד דמשך לה כולה: לא דביעי. לא פליגי אליבא דרב ושמואל דלא ידעי' אי כרב אי כשמואל דליכא למיקם עילה דמלתא מאן ט"ל ברב ומאן כשמואל. ובספינה כולי עלמא לא פליגי דתרווייהו שוי שיעוריהו במשיכה: כי פליגי באותיות. הריכי מיקני: והכי קאמר ת"ק. ספינה נקנית במשיכה ואותיות במסירה. (ב) ספינה נקנית במשיכה ואותיות במשיכה: והכי קא"ל ר"ג לת"ק וכו': אי איכא שטר. דמקני ליה הני שטרות קני ואי לא לא קני: והכמים אמרם בין שכתב לו שטר. שמקנה אותן שטרות ולא מסר לו אותן השטרות. ובין שמסר לו ולא כתב בו, רבי אומר כת"ק והכמים כר' נתן: במאי אוקימנא. מלתא דת"ק כרבי: ספינה נמי. לתנא קמח' ותיקי במסירה כי היכי דסבירא ליה לרבי:

א) לכוונה לז"ל ר' נתן. ב) אולי ז"ל וק"ל ר"י לת"ק. ג) אולי ז"ל מפקדין רש"ש, ט"ז.

במאי

